

8

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Raduj se, nebeský žebři, po kterém sestoupil sám Bůh z nebe!
Raduj se, pozemský moste, jenž vedeš lidi k nebesům!
Raduj se, panenská Nevěsto!*

*(Z byzantské modlitby Akatist
k přesvaté Bohorodičce Panně Marii)*

Úvodní slovo

Sestry a bratři,

prožíváme vzácnou dobu mezi slavností Zmrtvýchvstání Páně a Seslání Ducha sv. a navíc měsíc květen, měsíc Panny Marie. Jistě není náhodou, že v době, kdy se radujeme z Kristova vítězství a snažíme se navázat zase o něco těsnější spolupráci s Duchem sv., kterého jsme přijali při křtu, jsme také vyzýváni k intenzivnější modlitbě k Ježíšově matce. Vždyť i apoštolové,

kterí očekávali vylití Božího Ducha, setrvali v modlitbách v důvěrném společenství právě s Pannou Marií (srov. Sk 1,14).

Jsme opravdu ve zvláštním čase: Víme, že od křtu jsme naplněni Duchem sv., a přesto stále prosíme o jeho seslání. Ale není to situace, která je velmi dobře známá právě Matce Boží? Maria byla přece, jak říká evangelista (srov. Lk 1,35), naplněna Duchem sv. už při tajemném andělském zvěstování, a přesto spolu s učedníky a se ženami vytrvale prosí

o Přímlovce z nebe. Ukazuje nám tak – jak se zpívá ve starobylém mariánském hymnu Akatist – že nestačí stát se jenom žebříkem pro sestoupení Boha na zem, ale zve nás také k tomu, abychom se jako ona stávali rovněž mostem, jenž vede lidi k nebesům. Jinými slovy: Skrze Marii nás Bůh taktně upozorňuje, že nestačí pouze Boží dary pasivně přijímat, ale že jsme také pozváni, abychom se rok co rok znovu ptali, jakým způsobem to, co jsme dostali, můžeme zase o něco lépe využít k tomu, aby skrze nás nacházeli cestu k nebi také naši bližní.

Přeji tedy nám všem, abychom toto letošní pozvání k vnitřní proměně nepřepásli a aby tak každého z nás podle vzoru a na přímlovu Panny Marie

sám Bůh učinil nejen svými žebříky pro sestup na zem, ale také těmi, kdo už nyní v tomto světě otevírají sobě i bližním brány nebe.

o. Jakub Tůma

Informace

- **Ve dnech 19. – 21. 5. zveme mladé** ve věku 14 až 19 let na víkendové putování po stopách sv. apoštola Pavla. Kromě her a krásného prostředí v údolí řeky Oslavy nedaleko Čučic je možné se těšit také na duchovní slovo a chvíle modlitby. Přihlášky a více informací lze získat od o. Jakuba Tůmy (jakub.j.tuma@gmail.com).

- **O víkendu 19. – 21. 5.** také Pastorační středisko brněnské diecéze spolu s Karmelitánským nakladatelstvím zve všechny zájemce na Tři dny křesťanské spirituality s P. Vojtěchem Kodetem. Duchovní obnova začíná bohoslužbou v pátek v 19 hodin v aule Biskupského gymnázia. Sobotní program začíná v 9 hodin, v 16 hodin pak bude mše sv. Celá obnova bude zakončena bohoslužbou v neděli v 9 hodin v kostele sv. Michala.

- **Ve čtvrtek 25. 5.** oslavíme slavnost Nanebevstoupení Páně. Srdečně zveme ke společné oslavě toho, že skrze Ježíše Krista, Syna Božího, jeden

z nás lidí vstoupil do samotného lůna Nejsvětější Trojice, aby tam připravil místo také pro každého z nás.

- **Od slavnosti Nanebevstoupení Páně** až do slavnosti Seslání Ducha sv., která letos připadá na neděli 4. 6., se opět v našem kostele budeme pravidelně scházet k modlitbě v rámci tzv. svatodušní novény. Zveme ke společné modlitbě o naplnění Duchem sv. každý večer od pátku 26. 5. až do soboty 3. 6. vždy od 18:15 hodin.

- **Svátost biřmování** letos naši biřmovanci přijmou v pondělí 5. 6. při mši sv. v 17:30 hodin z rukou otce biskupa Mons. Pavla Konzubla.

- **Noc kostelů** se letos uskuteční v pátek 9. 6. Uvítáme každého, kdo se bude chtít do této jedinečné možnosti zprostředkovat širší veřejnosti pozitivní zkušenost s křesťany aktivně zapojit. Stačí se přihlásit v zákristii.

- **V neděli 11. 6.**, o slavnosti Nejsvětější Trojice přistoupí děti z naší farnosti k prvnímu sv. přijímání.

- **Ve čtvrtek 15. 6.** pak poděkujeme Bohu za dar Eucharistie při slavnosti Těla a Krve Páně.

Láska a Pravda

Obnova pro manžele

Komunita Emmanuel vás zve na obnovu pro manžele „Láska

a Pravda“, kterou pořádá na podzim tohoto roku v Brně. Jedná se o setkání pro povzbuzení a sdílení zkušenosti lidského a duchovního rozměru manželství, které vede k oživení a prohloubení vzájemného vztahu. „Láska a Pravda“ se snaží ukázat manželům krásu a bohatství manželství, povzbuzuje k manželskému a rodinnému životu a obnovuje jeho lidský i duchovní rozměr. Je to příležitost ke změně, k nalezení nové naděje ve vzájemných vztazích.

Setkání bude probíhat během tří sobot – 23. září, 21. října a 25. listopadu 2017 v Brně, Lidická 24. Je možné přijet i s dětmi, budou mít svůj vlastní program. Budeme začínat ráno v 9 hodin společnou modlitbou chval. Další program bude obsahovat přednášky, svědectví, skupinky sdílení, adoraci a mši svatou, nebude chybět čas pro páry a prostor k diskusi a neformálním rozhovorům. Celý den by se měl nést v příjemné domácí atmosféře. Setkání je všem otevřené, vítané jsou také páry, u nichž je věřící jen jeden z manželů, nebo manželé, kterým jsou blízké křesťanské hodnoty, i když třeba do kostela nechodí.

Každá ze tří sobot bude věnována jednomu z klíčových tematických okruhů, jednotlivá setkání na sebe navazují a tvoří nedílný celek. Je proto nanejvýš žádoucí vyčlenit si již s předstihem čas na celý program. První setkání bude zaměřeno na svátost manželství, druhé na

budování manželského vztahu a komunikaci, třetí na výchovu dětí a život rodiny. Obnova není založena pouze na předávání informací, to hlavní vzniká bytím spolu, kdy si můžeme navzájem předávat zkušenosti a inspirovat jedni druhé. V neposlední řadě je však třeba říci, že důležité změny se odehrávají právě tehdy, když do našeho manželství znovu pozveme Boha s Jeho láskou a Milosrdenstvím. „Láska a Pravda“ tak zahrnuje komplementaritu složky informační (přednášky), mezilidské (obohacení skrze společenství) a duchovní (jedině Bůh může měnit lidská srdce).

Bližší informace najdete na www.emmanuel.cz/manzele/.

Srdečně vás zveme, přihlašovat se můžete do 15. září 2017 na lap@emmanuel.cz. Těšíme se na setkání s vámi

*za komunitu Emmanuel
Pavla a Jaroslav Hraničkovi*

Víkend rodin

s malými dětmi

Komunita Emmanuel vás zve na Víkend rodin s malými dětmi. Jedná se o setkání „šité na míru“ rodinám, které mají malé děti (asi do dvanácti let). Rodiče žijící náročnou životní etapu, kdy pečují o malé děti, často trpí pocitem vzdálenosti se Bohu, zápolí s nedostatkem času pro partnerský

a rodinný život a zažívají ulpění v ubíjejícím stereotypu všednosti. Právě jim je určen tento víkend pro povzbuzení k životu s Bohem, prohloubení a rozvíjení pozitivní zkušenosti společného rodinného života a učení se životu v radosti všedního dne.

Víkend bude probíhat 15. – 17. 9. 2017 v salesiánském Domě Ignáce Stuchlého ve Fryštáku, který poskytuje výborné zázemí ke spokojenosti rodičů i dětí.

Setkání je všem otevřené, vítané jsou také rodiny, u nichž je věřící jen jeden z manželů, nebo manželé, kterým jsou blízké křesťanské hodnoty, i když třeba do kostela nechodí. Setkání není založeno pouze na předávání informací, to hlavní vzniká bytím spolu, kdy můžeme navzájem sdílet své zkušenosti a inspirovat jedni druhé.

Zastavení. Občerstvení. Inspirace. Slovo povzbuzení. Boží blízkost – to je charakteristika Víkendu rodin v kostce. Jezdíme na něj moc rádi a zveme také vás.

Bližší informace najdete na www.emmanuel.cz/rodiny/. Srdečně vás zveme, přihlašovat se můžete do 8. září 2017 na rodiny@emmanuel.cz. Těšíme se na setkání s vámi

*P.S.: Kdybyste stále ještě váhali:
V přízemí domu je kavárna a cukrárna,
kde připravují vynikající (a levné ☺)
zmrzlinové poháry.*

*za komunitu Emmanuel
Cenkovi a Sperátovi*

Z farní charity

Drazí farníci a farnice,

rádi se s vámi setkáváme na stránkách Tomáška v květnu, měsíci Panny Marie. Díky za vaši štědrost, modlitby a otevřené srdce.

Z vašich příspěvků do charitní pokladničky jsme tentokrát poslali peníze na následující potřeby:

LL – Likvidace lepry	4 000 Kč
Světlo pro svět - prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	4 000 Kč

Na Likvidaci lepry přispíváme pravidelně již řadu let. Více si o ní můžete přečíst na stránkách <http://www.likvidacelepry.cz/>. Zde uvádíme krátkou informaci o historii organizace převzatou z těchto stránek.

LL je pokračovatelem v činnosti, kterou po 19 let vykonávalo občanské sdružení LL – Likvidace lepry o.s. založené 4. března 1992 Jiřím Holým jako nevládní nezisková organizace.

I současná LL má za primární cíl pomáhat léčit infekční choroby (lepra, tuberkulóza) ve třetím světě. Z tohoto důvodu byla navázána spolupráce s ILEP (mezinárodní organizace na pomoc malomocným), kde figurovala LL – Likvidace lepry jako přidružená organizace.

18. května 2011 došlo v kostele sv. Ignáce v Praze k podepsání slavnostního ujednání mezi pražským arcibiskupem Mons. Dominikem Dukou a Jiřím Holým jakožto stávajícím předsedou LL – Likvidace lepry o.s.

Na základě tohoto ujednání přešlo LL – Likvidace lepry o.s. pod arcibiskupství pražské a v jeho činnosti tak nyní pokračuje Likvidace lepry. Stopa LL byla zanechána přibližně v 60 misijních centrech, léčících malomocenství v Africe, Asii a Jižní Americe. Tato zařízení již obdržela léky a materiál za více než 100 milionů Kč.

Pozn.: Zakladatel LL-Likvidace lepry o.s. Jiří Holý zemřel 7. 4. 2017.

Ať radost velikonoční doby pozvedá naše srdce a Duch Svatý působí mocně v našich životech, to nám všem vyprošují

dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Hospodinovy oči jsou na každém místě a pozorně sledují zlé i dobré.

Př 15,3

Když se podíváme na lidské tělo, uvědomujeme si, že je složeno z mnoha částí a že každá tato část má určité poslání, které plní k prospěchu celého těla. Žádná není zbytečná a dává druhým částem svou pomoc a současně ji od nich

přijímá. Vidíme, že je to dokonalý organismus řízený z jednoho centra. Podobně je to i v tajemném těle Kristově – v církvi, kterou tvoří věřící, kteří žijí v posvěcující milosti. Každý z nich má svoje poslání, které má plnit a současně od ostatních přijímá pomoc, kterou potřebuje. Ježíš někdy v tomto společenství zasahuje mimořádně zvláštním způsobem, ale ve většině případů k tomu používá jednotlivé lidi, kterým dává ty schopnosti, které potřebují, aby mohli splnit to, co je od nich požadováno. On vždy ví, co kdo potřebuje a jak je možné jeho jednání ovlivnit. My věřící lidé musíme být vnímaví pro potřeby lidí kolem nás a musíme chtít poskytnout pomoc, kterou lidé kolem nás potřebují. To je základní povinnost všech věřících lidí ve vztahu k potřebným lidem, kteří kolem nás žijí. Tato pomoc není jen hmotná, ale i duchovní. My můžeme svými modlitbami prospět i vzdáleným lidem, které osobně neznáme, ale o kterých jsme se třeba ze sdělovacích prostředků dověděli, že trpí a potřebují pomoc. Tato duchovní pomoc není omezena vzdáleností. Bůh přijímá každou modlitbu a pomáhá tomu, kdo to potřebuje.

My však musíme být všímaví, abychom viděli potřebné lidi a musíme mít dobrou vůli jim pomoc poskytnout. Potom budeme vždy vidět

kolem sebe potřebné lidi a budeme vědět, co je pro ně vhodné. Víme, že ten, kdo nechce pomáhat, si vždy najde odůvodnění svého jednání. Ale ten, kdo pomoci chce, zase najde způsob, jak pomoci co nejlépe. Nezáleží na tom, jak naše jednání hodnotí lidé kolem nás, oni neznají naše úmysly, neznají naše možnosti, a proto je jejich soud povrchní a neobjektivní. Bůh zná naše nitro a ocení všechno, co děláme nebo dělat chceme, a uzná náš dobrý úmysl, i když konečný výsledek neodpovídá naší představě nebo je negativní. On dovede použít i to, co my pokládáme za nedokonalé a slabé, aby všechno bylo přínosem. Čím budeme mít lepší vůli prospívat našim bližním, tím dostaneme víc pomoci, aby naše jednání bylo správné.

o. J. Šik

Velkopáteční farní křížová cesta

Modlitbu křížové cesty máme rádi, ale najít si časový prostor pro delší modlitbu, jako je právě křížová cesta, je v dnešní uspěchané době, která nás také dohání, velmi těžké. A tak jsme s povděkem přijali možnost zúčastnit se na Velký pátek křížové cesty společně s kamarády z farnosti. Sraz byl v 9.00 hod. v Chudčicích (u Veverské Bítýšky) u hřbitova. Kousek

odtud jsou totiž, v malebné přírodě, postaveny kapličky s jednotlivými zastaveními křížové cesty, takže po rozdání textů a úloh, kdo bude jaké zastavení číst, jsme pod vedením pana kaplana mohli vyrazit.

Cesta vedla do kopce, místy byla skalnatá a kamenitá. Počasí bylo po ránu chladnější, ale polojasné, takže jakmile jsme vykročili na cestu, hned jsme se zahřáli. Děti se střídaly v nesení kříže mezi jednotlivými zastaveními, proto bylo někdy jistější držet si trochu odstup ... ☺ Při každém zastavení jsme zpívali píseň „Pod Tvým křížem, Pane náš, sílu nalézám ...“, v náročnějším úseku bylo potřeba zazpívat i dvakrát, než všichni došli k aktuálnímu zastavení. Za lehkého diskutování, hlídání dětí, oddechování při prudších částech cesty a za naslouchání zpěvu a jednotlivým zastavením jsme se vyšplhali pod vrchol kopce,

kde nás čekala poslední kaplička s posledním zastavením. Na konci jsme se pomodlili Věřím v Boha a Otče náš k dosažení plnomocných odpustků a pan kaplan nám požehnal.

Po tomto ukončení křížové cesty byla vyhlášena soutěž pro děti, které hledaly kartičky s různými předměty, týkajícími se Ježíšova ukřižování. Kartičky byly rozmístěné u třech křížů na vršku kopce. Několik z nás se shodlo na tom, že kříže by se měly „reklamovat“, neboť to nebyly kříže Pána Ježíše a dvou lotrů po pravici

a po levici, ale tři shodné kříže s Pánem Ježíšem (s trnovou korunou) ☺. Někteří z nás pak pokračovali na cestě dál výletem do Rozdrojovic. Jiní, méně odolní jedinci, jsme se vrátili zpět dolů ke hřbitovu. Po cestě jsme se ještě, mírnou odbočkou, zastavili u vodní kapličky Panny Marie s uzdravujícím pramenem. Ani se nám nechtělo se rozejít ... Akce to byla vskutku příjemná a požehnaná a myslíme si, že bychom takto mohli zahajovat Velký pátek i nadále ... ☺

Keberlovi

Výlet (pouť?) do Olomouce

Olomouc jsme navštívili pod vedením otce Jakuba. Cesta byla zahájena modlitbou za všechny účastníky poutě a i za ty, kteří právě pracovali na generálním úklidu kostela (a kterému jsme tímto právě unikli). ☺ Nejdříve jsme společně obdivovali prostory semináře. O kandidáty kněžství se prvořadě stará otec Vrbacký (dříve farář u Tomáška). Tuto prohlídku jsme zakončili v nádherné kapli. Mše svatá sloužená otcem Jakubem důstojně ukončila naši návštěvu semináře. Obědvali jsme všichni společně v zajištěné restauraci, bez pracného hledání občerstvení po městě. Žasli jsme jen nad perfektní

přípravou všeho potřebného (potrava duše i těla).

Arcibiskupský palác jsme navštívili po obědě. Zajištěná průvodkyně se postarala o dokonalé seznámení s krásami tohoto církevního objektu. Celý tento prostor působí velice reprezentativně.

Následovala prohlídka katedrály – největšího klenotu města, který nás také velice oslovil. Ještě jsme navštívili chrám Panny Marie Sněžné, kde byl zajištěn odborný výklad. Návštěvu Olomouce jsme zakončili tichou adorací na Svatém Kopečku.

Pouť se opravdu velice vydařila a jsme za to vděční průvodci a organizátoru celé akce. Děkujeme za to, že jsme mohli navštívit místa, která nejsou běžně přístupná. Ti, kteří se toulali někde jinde, mohou jen závidět.

Kalasovi

Duchovní obnova ve Štěkeni

spravované sestrami Congregatio Jesu

Ve dnech 17. – 19. 3. 2017 jsem se zúčastnil duchovní obnovy německých krajanů v zámku Štěkeň – ten se nachází ve stejnojmenné obci mezi Pískem a Strakonícemi v českobudějovické diecézi.

Tento raně barokní zámek stojí na místě někdejší tvrze, pocházející již

ze 14. století. V roce 1781 je získal Josef Mikuláš Windischgrätz. V roce 1922 jej Alfred August Windischgrätz prodal kongregaci řádu IBM (Anglických panen), které zde zřídily dívčí školu s internátem. Prodej byl z velké části umožněn výměnou za areál na pražské Malé Straně. Kongregaci byl zámek na konci 40. let 20. století zkonfiskován. Poté zde až do roku 2001 fungoval domov důchodců, ačkoli od roku 1990 byl zchátralý zámek vrácen řádu Congregatio Jesu. Nastěhovalo se do něj devět řeholnic. V současné době je jejich počet stejný, nejstarší sestra již bylo 100 let. Sestra Marie Cyrila Pinková řekla: „Když jsme předávaly dům, jenž byl znárodněn, byl plně zařízený. Byl zde i krásný nábytek, který zde zůstal po rodině Windischgrätzů. Když nám v roce 2001 vraceli dům, vše, co tady bylo, ukradli, odnesli anebo zničili. Zůstaly jenom holé zdi a zničené, špinavé podlahy. Nic tady nebylo, ani jedna židle. Tak nám to vrátili a to už byl komunismus dávno pryč.“

U příležitosti císařských manévru v roce 1905 se ve Štěkni týden zdržel císař František Josef I. Na zámku se nachází kaple a několik sálů. Je zde i památný pokoj šumavského spisovatele Karla Klostermanna (1848–1923), který zde žil jako malý chlapec, neboť jeho otec byl lékařem u Windischgrätzů. Později sem Karel Klostermann jezdíval na

letní byt a prožil tu několik posledních let života. Je zde možná také prohlídka zámku s výkladem. Zámek je opraven a kongregace volné pokoje pronajímá. V objektu je kuchyň a jídelna. Duchovní obnovu zorganizoval a řídil P. Bohuslav Švehla, který je vyčleněn pro kněžskou službu německým katolickým krajanům. Součástí duchovní obnovy byla každodenní mše svatá, ranní chvály, večerní modlitby – nešpory, 4 úvahy v biblickém sále. Dvě úvahy vedl Mons. Josef Žák. Toho jsme již před několika lety poznali jako generálního vikáře plzeňské diecéze, nyní působí jako spirituál pražských bohoslovců. Byla i příležitost ke svátosti smíření a k přijetí svátosti nemocných. V sobotu odpoledne jsme se aktivně zúčastnili křížové cesty – jednotlivá zastavení byla na vnitřní zdi anglického parku tohoto zámku. Potom jsme navštívili malý hřbitov, kde jsou pohřbeny zesnulé členky kongregace.

Řád Anglických panen založila Mary Ward, která se narodila 23. 1. 1585 v severní Anglii, v době krutého pronásledování katolíků. Mary dlouho hledala Boží vůli ohledně své životní dráhy. Bůh jí nakonec ukázal novou cestu řeholního života pro ženy. S malou skupinou společnic se přeplavila do St. Omer ve Flandrech. Tam poznala, že má převzít stejný způsob života jako Tovaryšstvo Ježíšovo

založené sv. Ignácem, s výjimkou toho, co se týká rozdílu v mentalitě pohlaví. Mary Ward a její společnice šířily víru příkladem svého života i při vyučování a vzdělávání dívek, duchovními rozhovory pomáhaly lidem hledat a nalézat Boha. Jejich služba zahrnovala také sociální a charitativní aktivity. Mary Ward věřila v hodnotu a důstojnost ženy, a tak pro ženy mnoho vykonala. Podporu získala především od těch, kteří v té době uznávali potřebu vzdělávání dívek. Bohužel, vize Mary Ward a apoštolátu ženského řádu nezapadala do obrazu světa tehdejší církve. Zakladatelka věřila, že Bůh povolal ji i její společnice k tomu, aby vedly život bez klauzury. Její členky měly být vnitřně svobodné, aby mohly lépe reagovat na to, co lidé nejvíce potřebují. Takový způsob života vyžadoval centrální formu vedení a život bez klauzury, koncept, který byl v té době pro ženské řády nový. Proto se Mary Ward setkávala s mnohými překážkami. Ty vyvrcholily, když byla uvězněna inkvizicí a její Institut byl papežem Urbanem VIII. zrušen. Mary Ward přijímala všechna utrpení s důvěrou v Boha, stejně tak i chudobu a nemoc. Zůstávala radostná, vyrovnaná a neochvějná v lásce k Bohu a církvi. Zemřela v anglickém Yorku 30. 1. 1645.

19. 12. 2009 zveřejnil papež Benedikt XVI. dekret, ve kterém ocenil „heroické cnosti“ Mary Ward. Tím jí udělil titul „ctihodná“. Dnes dílo Mary Ward pokračuje na celém světě pod názvem „Congregatio Jesu!“ a „Institut Blahoslavené Panny Marie“ Loreto. Její následovnice pracují ve 44 zemích na pěti kontinentech.

Modlitba za blahořečení Mary Ward:

Bože, dárce všeho dobra, děkujeme Ti, že jsi Církvi a všem lidem daroval Mary Ward. Zapálená ohněm Tvé lásky se nebála ani rizika, ani námahy nebo utrpení. Žila a pracovala k Tvé větší cti, pro dobro Tvé Církve, za rozšíření víry a důstojnost žen. Byla poutnicí, která šířila radost evangelia. Byla ženou i pro naši dobu. Prosím Tě dej, aby slavnostním stvrzením Církve se příklad jejího života stal světlem pro ty lidi, kteří v dnešní době hledají Boží vůli. Amen.

Jednou z podmínek blahořečení i svatořečení jsou ověřené zázraky, které se staly na přímluvu adepta blahořečení či svatořečení. Pro tento účel a pro potřebu věřících předkládáme Novénu za uzdravení z nemoci:

Pane, ten/ta . . . , kterého/kterou miluješ, je nemocný/á. Chceš-li, můžeš ho/ji uzdravit. Bud' vůle Tvá. Řekl jsi: „A vše, oč požádáte v mém jménu, učiním, aby byl Otec oslaven v Synovi. Požádáte-li mě o něco v mém jménu, učiním to“ (Jan 14, 13-14, Jeruzalémská bible, 2009). V Tvém

jménu prosíme o tuto milost a vyprošujeme ji na přímluvu Mary Ward, která ve všem hledala Tvou čest a slávu a která řekla: „Dá-li mi Bůh místo v nebi, vždy vám pomohu.“

Závěrečnou modlitbu Otče náš nebo desátek růžence zakončíme modlitbou Sláva Otci ...

PhDr. Jan Weinberger

Společná víkendová akce skautů se skautkami

(31. 3. – 2. 4. 2017)

V předchozích dvou letech měli skauti již dvě společné akce se světluškami. A protože do chlapeckého skautu nechodí jen chlapci ve věkovém rozhraní světlušek, ale jsou zde i starší, rozhodlo se vedení skautu, že se letos udělá vůbec první oficiální akce starších skautů se skautkami. Bylo to vymyšlené tak, aby probíhaly zároveň dvě akce a to víkendovka mladších skautů se světluškami a na úplně jiném místě víkendovka starších se skautkami. Mladší trávili tento pobyt v Ostrově u Macochy a my jsme zavítali na chatu YMCY (zřizovatele dívčího skautu) v údolí řeky Oslavy nedaleko vesnice Čučice u Oslavan.

Sraz jsme měli na Zvonařce v pátek odpoledne. Sešli jsme se zde v poměrně hojném počtu. Ovšem holek bylo více než kluků.

Dohromady nás bylo něco málo přes dvacet. Byl velmi teplý víkend, tudíž v autobuse bylo horko jako v peci. ☺ Kolem páté jsme byli v Čučicích, odkud jsme šli asi kilometr pěšky. Poté následovaly nějaké běhací hry na louce, kde jsme sbírali zvířata, která jsme prodávali kupcům. Utržené peníze jsme si nechali do večera, kdy jsme je mohli utratit v „casinu“ na sázení případně za jiné věci. Mimo jiné za výborné koktejly, které připravovala barmanka Salome.

V sobotu ráno jsme se vydali na skály, kde David připravil úžasné atrakce jako například slaňování dvacetimetrové skalní stěny nebo pochopitelně lezení. Byla to legrace. Dále jsme si mohli vyzkoušet lanové překážky jako například slack lainu (*provazochodectví*) nebo x-ko (*dvě volně zkřížená lana*). K večeru jsme se vydali na mši, po které nás čekala cesta na zříceninu, která byla asi pět kilometrů od Čučic. Na hradě jsme udělali oheň, u kterého jsme zpívali a hráli na kytaru. Následně nás rozdělili do dvojíček, vždy kluk holka, a museli jsme se dostat, už za tmy, zpátky na naši chatu. Tak to bylo v některých momentech velmi zajímavé.

V neděli ráno jsme se sbalili a kolem oběda jsme se vydali na autobus, který nás dovezl do Oslavan, odkud nám jel vlak až do Brna. Myslím, že to bylo moc fajn. ☺

Klára Zelenková

Povídka

JAKÉ BYLO PONDĚLÍ

Poslední hodina se neuvěřitelně vleče. Crrrrr! Konečně! „Pěkné prožití Velikonoc!“, slova zanikají v rámusu a řinčení židliček. „Děkujeme! Vám taky, paní učitelko!“ volá Janča už ve dveřích na chodbu.

Ze školy vybíhá čtveřice děvčat. Jana upřesňuje poslední podrobnosti: „Tak holky, v pondělí u nás a až kluci přijdou, proběhnem komorou a dáme dveře na ZÁSTRČKU! A Renata je zamče z druhé strany. Chachá, budou na kolenou prosit, abychom je pustili, ale my je tam necháme obrůst mechem!“ Janča se nadšeně točí a těžká aktovka kolem ní vytváří životu nebezpečnou zónu.

Přesto k ní zaletí tichý hlásek: „Jani, víš, letos bude s klukama chodit i Toník, ten, co má špatnou nohu. Neměli bychom se radši dát chytit?“

Setrvačnost, přitažlivost zemská, ale zejména tato slova sekla Jankou o zem. Ale hned vstává a celá rudá křičí: „Seš padlá na palici, Mirko? Nezkazíme si přece legraci! Já tady měsíc plánuju, dva měsíce přemlouvám taťku, tři měsíce se chovám vzorně a šprtám matyku a nějaký útlocitný cvok...“. Renata, Janina starší sestra má strach, co teď přijde. Ví, že Jana umí být ve zlosti i bezohledná a hrubá- „...nějaký útlocitný cvok má vlastně pravdu,“ dokončí Jana

ještě zadýchaným hlasem. Renata sice nevěří vlastním uším, ale honem se toho chytne. „Však se nemusíme dát chytit všechny. Toník nebude tak rychlý, nestihne to. A jak já budu zamýkat, tak mě pořádně vymrská. Jediný si zaslouží vajíčka i bez polití.“

„Bezva nápad, ctěná sestro,“ Janča kupodivu rychle našla svou dobrou náladu. „Bude to veliký den pro nás pro všechny. Pánové se jednou za rok umyjí – stejně znají vodu jen z televizních reklam – a na barvení vajíček, na to já se fakt těším. Nejlepší by bylo ...“. Děvčata pokračují v domlouvání a všude je slyšet veselý smích.

Jana odemyká a Renata podotkne: „Dneska ses překonala, Jani, asi jsi na sobě v postní době dost zamakala.“ Janča se směje: „Ty už sis taky všimla, že musím mít pravdu, i když ji nemám? Jo, trochu jsem na tom makala – však taky chodím do fitka. Právě tam mě napadlo, že se budu snažit přijmout i jiný názor, že se budu snažit být ohleduplná.“ „To jsem nevěděla, že se tam procvičuje i šedá kůra mozková,“ směje se Renata.

„Právě, a proto by tobě fitko nemohlo nijak pomoci,“ říká s výrazem nevinátka Janča své štíhlé sestře. Ale ta už se chápe polštáře a rozpoutává se velká sesterská polštářová bitva, bitva plná radostného porozumění. Jaké bude pondělí?

MV

Pečení koláčků a misijní jarmark 9. 4. 2017

Z farního výletu (pouti?) do Olomouce 1. 4. 2017

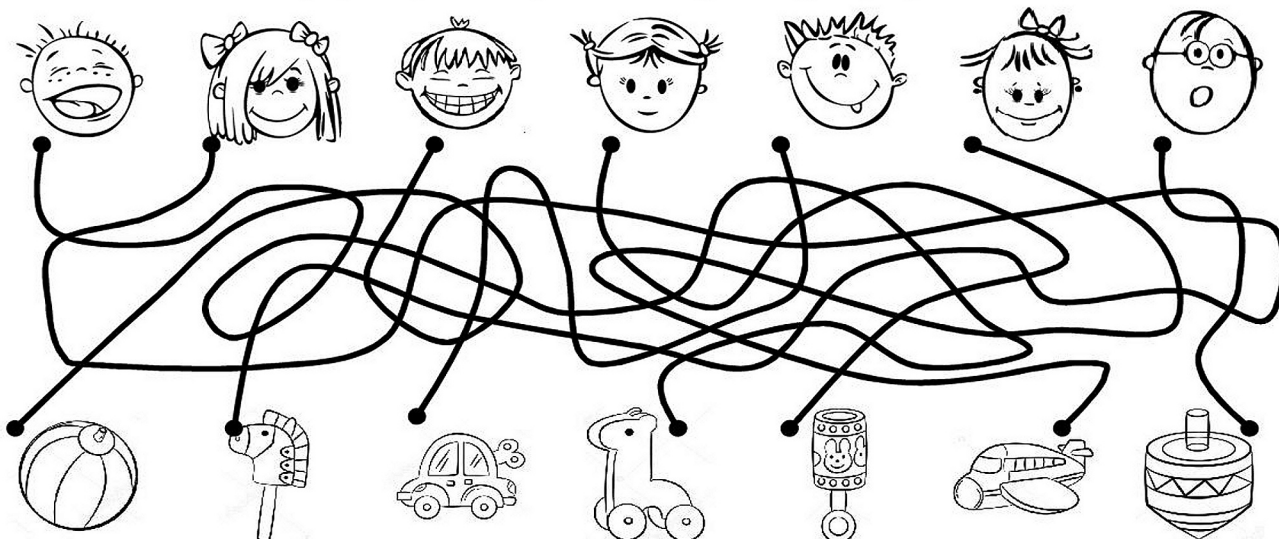
Z farní pouti na Vranov 8. 5. 2017

BYSTRÉ HLAVY

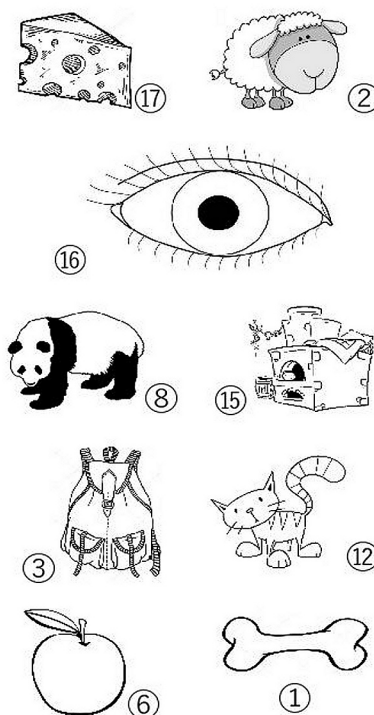
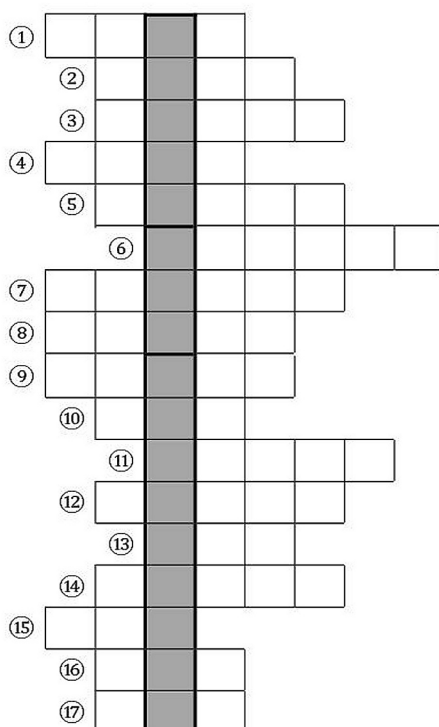
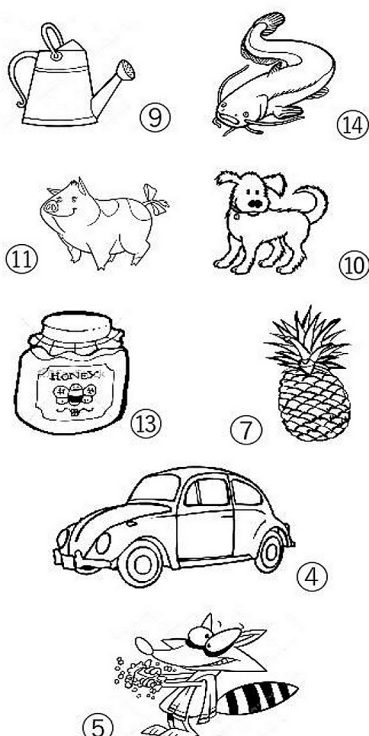
PRO NEJMENŠÍ

HRAČKY. Dětem se popletly hračky. Pomůžeš jim najít ty správné?

PRO STARŠÍ

KŘÍŽOVKA.

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková